

LES JORNADES DEL 30 D'ABRIL I PRIMER DE MAIG

UN NOU AVANÇ DE LA LLUITA OBRERA I POPULAR

per Gregori Lòpez Raimundo

La Jornada de Lluita convocada per les Comissions Obreres ha constituït, tant a Catalunya com a escala de tot Espanya, un nou i important pas endavant del nou moviment obrer i de l'oposició antifranquista.

L'esforç d'organització i de propaganda realitzat durant dos mesos per les Comissions Obreres, amb el recolzament del nostre Partit i d'altres forces polítiques i el suport actiu dels estudiants i altres nuclis socials, ha culminat amb la realització el 30 d'abril i el Primer de Maig de nombroses accions obreres i ciutadanes contra el règim, no solament a les ciutats i zones que tradicionalment marxen a l'avantguarda, sinó també a ciutats com Badajoz, Múrcia o Tarragona que s'incorporen en aquesta ocasió al mapa geogràfic de les accions antidictatorials.

La significació d'aquest resultat apareix amb tota la seva dimensió si es té en compte que ha estat assolit en un país governat per una dictadura feixista que efectuà nombroses detencions preventives en els llocs neuralgics, que utilitzà amplament l'amenaça de l'acomiadament i de la presó i que muntà un dispositiu de seguretat veritablement excepcional.

El Govern del General Franco donà el caràcter de *prova de força* entre el règim i l'oposició a una acció que es proposava reivindicar els drets dels treballadors i les llibertats ciutadanes. Les mesures governamentals crearen en el país un ambient de vigília de guerra civil que, evidentment, limità la participació activa a la Jornada a les èlites obreres estudiantils i populars més conscients, les quals compten ja desenes de milers de combatents.

El desplegament de forces repressives explica així mateix que les manifestacions previstes en algunes ciutats no assolissin l'envergadura que hom podia esperar i que s'esbarriessin en múltiples manifestacions per les zones properes. (Les ordres donades per ràdio a la força pública revelen que entre les 19 i les 22 hores del dia 30 hi haguè manifestacions de major o menor volum en més de quaranta carrers o places de Barcelona.)

Tal com escriguè comentant la Jornada un sagac periodista estranger, per a manifestar el 30 d'abril i 1 de Maig a Espanya, calia tenir moltes ganes de fer-ho.

Les xifres de manifestants tenen per aquest motiu un més gran valor, ja que es tracta d'homes i dones —especialment joves— que interpreten i representen el sentir de milions de ciutadans.

★

El resultat més positiu de la Jornada amb vistes al futur és probablement que en ella s'ha foguejat una avantguarda obrera i ciutadana amplíssima, capaç d'arrossegar a accions futures a masses cada vegada més nombroses fins convertir en realitat la vaga general política i la vaga nacional. Aquests objectius, senyalats pels comunistes com el mitjà més segur i incruent per a desempalle-

PROLETARIS DE TOTS
ELS PAISOS: UNIU-VOS!

treball

ORGAN CENTRAL DEL P.S.U. DE CATALUNYA

Núm. 297

Barcelona, Maig 1968

Preu : 2 pts

gar-se del franquisme i obrir via a la democràcia, apareixen més clars i propers a l'horitzó després de la Jornada.

Per tal d'assolir-los, serà necessari no obstant que les Comissions Obreres, el Sindicat Democràtic d'Estudiants i els altres moviments de masses s'ampliïn i es consolidin a través de l'acció quotidiana en defensa de les reivindicacions econòmiques, professionals, culturals i polítiques immediates dels nuclis socials que representen. Aquesta activitat diària en defensa de reivindicacions immediates de tot tipus, aparentment més "legal" i menys arriscada que les vagues i manifestacions de la Jornada, constitueix la via insubstituïble per a arrastrar a la lluita i anar entrenant a la gran massa que ha de protagonitzar la vaga general política i la vaga nacional.

D'ací que, avui més que mai, sigui necessari mantenir i reforçar el caràcter peculiar de les Comissions Obreres, del Sindicat Democràtic d'Estudiants i altres moviments de masses en tant que instruments unitaris de cada classe o capa social per a la defensa dels seus drets i per a la lluita per les llibertats democràtiques.

★

En aquesta via caldrà combatre les posicions ultra-esquerristes i aventureres que tendeixen a convertir els moviments de masses en partits polítics sectaris i clandestins.

Els portadors d'aquestes tendències asses-

taren un cop dur durant el Curs passat al prestigi i a la tracció de masses del Sindicat Democràtic d'Estudiants de la Universitat de Barcelona (S.D.E.U.B.).

Fracassats en el terreny estudiantívol, els ultra-esquerristes concentren ara llurs esforços a les C.O. i a les C.O.J., a les quals tracten d'imposar les seves concepcions extremistes i on duen a cap un nefast treball de divisió. Amb motiu de la Jornada, el grupet de desertors del nostre Partit que s'autotitula "Comitè Local del Partit Comunista d'Espanya" ha cridat a boicotejar les manifestacions convocades per les Comissions Obreres i a acudir a una manifestació distinta convocada per ells, cosa que constitueix en la pràctica una acte de vulgar esquirolatge en benefici del règim. I això en el moment que tots els partits i grups d'oposició recolzaven d'una o altra forma les manifestacions convocades per les Comissions Obreres.

La defensa de la unitat de tots els treballadors en el si de les Comissions Obreres sobre la base del respecte a les decisions preses per llurs coordinadores i a les assemblees, és una llei fonamental del nou moviment obrer. Un dels trets més positius de la Jornada és precisament la consagració de les Comissions Obreres com a moviment únic, unitari i independent de tots els treballadors.

Haurem de combatre també les crides dels escissionistes a abandonar els càrrecs sindicals i a renunciar a l'utilització d'altres mitjans

(passa a p. 2)

Els manifestants pel voltant de la Plaça Ibiza.

AIXI FOREN PREPARATS EL 30 D'ABRIL I 1 DE MAIG

Les jornades del 30 d'abril i 1 de Maig convocades per les Comissions Obreres han estat precedides d'una intensa i entusiasta activitat, creant en el curs d'aquestes darreres setmanes, com senyalen els nostres corresponals, un ambient extraordinari... aquest ambient que es respira i es "mastega" les vigílies dels grans dies de lluita.

Les dues grans jornades han estat preparades a través d'una multitud d'accions posant de manifest la decisió i combativitat, l'entusiasme i la iniciativa dels treballadors i llurs comissions obreres, de la nostra intrèpida joventut, de les valentes dones, dels estudiants, de milers d'anti-franquistes. Tots ells han estat artífexs dels èxits assolits. Per això cal referir-se, encara que sigui molt parcialment, a tot allò que ha preparat i ha fet possible aquests dos grans dies de lluita contra la dictadura.

LLUITANT A LES EMPRESES

El dia 22 d'abril, a les 7 de la tarda, fou celebrada a la SEAT una reunió de Comissions Obreres per a informar sobre les detencions hagudes el dia anterior. Entre els detinguts s'hi trobaven alguns treballadors de l'empresa. Hora i mitja després, el torn de la tarda i a tota la factoria, paralizà el treball en senyal de protesta i soli-

UN NOU AVANÇ DE LA LLUITA (ve de p. 1)

legals d'acció. En les condicions actuals, dimitir és deixar el camp lliure als mercenaris de Solís.

Als obrers honests que tenen càrrecs d'enllaços sindicals i jurats d'empresa, o en les Juntes Socials, cal pressionar-los i recolzar-los per a fer que actuïn en ells com a membres de les Comissions Obreres, tal i com fan Camacho, Ariza, Rozas, Morin i altres. Avui per avui, és revolucionari, no el renunciar a emprar els mitjans legals de lluita, sinó l'utilitzar-los per a imposar l'activitat i l'existència públiques de les Comissions Obreres.

★

Una feblesa visible en la Jornada ha estat la insuficient presència organitzada, com a col·lectiu, dels treballadors de les grans empreses.

Enfortides pel prestigi guanyat en la Jornada, les Comissions Obreres caldrà que es reforcin ara a les grans fàbriques, on haurà de germinar i créixer la força impulsora de les futures grans accions generalitzades.

Un tret sobresortint de les manifestacions ha estat la brillant participació de la joventut obrera i estudiantívola, i de les dones treballadores, cosa que constitueix un excel·lent auguri.

La preparació i realització de la Jornada ha servit per a forjar noves malles de l'aliança de les forces del treball i de la cultura que ha de construir en el nostre país una democràcia política i econòmica, antesala del socialisme. Enrobar aquesta naixent aliança és una tasca de tots quants desitgen avançar vers el socialisme, a la qual els comunistes s'entregaran amb ardor i entusiasme.

En un sentit més general, la Jornada apareix com la confirmació de l'agonia del règim dictatorial i com una crida al diàleg i a l'entesa entre les diverses forces d'oposició amb vistes a l'elaboració en comú d'una plataforma que ofereixi a les masses una alternativa democràtica. Luis Emilio Calvo Sotelo ha escrit recentment que el clima polític actual recorda el de 1930. La imatge, tenint compte de les diferències d'època i de situació, és evidentment vàlida en allò que es refereix al procés de descomposició del règim polític imperant i al desig general d'un canvi democràtic. Falta, no obstant, en la situació actual, l'acord de les forces d'oposició equivalent al Pacte de Sant Sebastià que el 1931 donà el cop de gràcia a la Monarquia.

Tots els partits, grups i personalitats d'oposició hauriem de sentir-nos responsables d'aquesta falta, causa principal que la dictadura sobreviui. Per la nostra part, proclamem una vegada més la nostra disposició a discutir i entendre'ns amb tots aquells que volen marxar per aquest camí.

daritat. El aturs a les distintes seccions foren de trenta minuts, una hora, una hora i mitja i dues hores. El dia 23 al matí es produïren altres aturs.

Els obrers de la *Cerdans*, davant del fet de no pagar-los els salaris decidiren tancar-se dins l'empresa. Cap allà a les dotze de la nit, davant de la ferma actitud dels treballadors, el Governador Civil claudicava, donant l'ordre de pagar als treballadors. Aquests, units, decidiren sortir de la fàbrica, no sense abans haver obtingut la promesa de pagament i que ningú seria detingut en sortir.

Els enllaços i jurats de diverses empreses de la comarca es reuniren al Sindicat de Cornellà per tal d'examinar la situació i el recolzament als obrers en lluita de la *Matacas* i de la *Cerdans*. Al carrer hi havia més d'un centenar de treballadors recolzant i protegint l'Assemblea dels jurats i enllaços.

La *Siemens* i la *Moltex-Pirelli* feren aturs en solidaritat amb els treballadors d'aquestes dues empreses...

La premsa del dia 26 anunciava: "...a les nou del matí els 420 productors de la factoria Rockwell Cerdans de Gavà han sortit en filera a la carretera... on s'han quedat en silenci per un espai de 20 minuts..." Aquesta acció estava determinada per la detenció de José Coscubiela, enllaç sindical de l'empresa i ex-President de la Secció Social del Sindicat del Metall.

La vigília del 30, a la *Maquinista*, un quart després de la jornada la gent es quedà en els llocs de treball, en recolzament del 30 d'abril i 1 de Maig.

A la *Pegaso* fou celebrada una Assemblea en solidaritat amb els companys de la fàbrica de Barajas, de Madrid.

El 29, a l'empresa A.E.G. de Terrassa, tingué lloc un plante i una assemblea en la qual els treballadors decidiren de participar a la Jornada.

DECIDIT DEMOCRATICAMENT

La preparació i participació a les jornades ha estat motiu de nombroses assemblees a les empreses i als barris. Cent, dos-cents, tres-cents treballadors i fins i tot més s'han reunit a Hospitalet, Badalona, Barcelona, Baix Llobregat i altres indrets. A Terrassa han estat celebrades assemblees amb 800 i 1.000 treballadors, al bell mig del carrer.

En algunes empreses com *La Maquinista* i la *Macosa*, s'han fet mitins llampec per a explicar el significat de les accions que es preparaven. Les Comissions Obreres Jove-

AJUT AL PARTIT

Comarca 15; Ajut al Partit corresponent a 1967, 7.350 pts.; Comarca 30 S. Per a les Comissions Obreres, 10.035 pts.

nívoles (C.O.J.) han estat particularment actives a tot arreu, celebrant nombroses reunions i assemblees. En un sol dia, les C.O.J. de Terrassa celebraren cinc assemblees als barris amb participació de 250 joves.

Cents de joves de la C.O.J. es manifestaren a Virrey Amat cridant visques a les Comissions Obreres i ¡Acomiadaments, No! Quan la policia es presentà, els xicotets i xicotetes ja havien desaparegut per a tornar a manifestar amb el mateix coratge pels carrers d'Hospitalet.

Una àmplia delegació de Comissions Obreres representant a diferents Rams professionals, feu cap a la C.N.S. de la Via Laietana per entregar 8.000 firmes recollides al peu d'un document de protesta contra la Llei Sindical. Sis treballadors foren detinguts per aquest motiu.

Al cine Alegria, de Terrassa, es celebrà una Assemblea amb més de 800 enllaços i jurats del tèxtil, en la qual s'atacà al Govern per ésser el responsable de l'atur, els baixos salaris i la falta de llibertat. Posats en peu, aprovaren amb grans aplaudiments les intervencions que demanaven la dimissió del Govern.

A més de les accions realitzades a les empreses, el dia 21 unes dues-cents persones es congregaren davant de la "Modelo" en solidaritat amb els obrers empresonats i llurs famílies, dirigint-se després al Palau de Justícia. El 31 de Març havia tingut lloc una altra manifestació similar.

DISTRIBUCIO MASSIVA DE PROPAGANDA

Com senyalen els nostres corresponals "...la distribució de propaganda ha estat una cosa realment grandiosa..." Han aparegut fulles per tots els indrets a tots els carrers, als autobusos, metros i tramvies. Un aspecte important d'aquesta tasca ha estat la distribució de la propaganda a mà. Equips de companys i de joves comunistes han distribuït milers de fulles a les entrades de nombroses fàbriques.

Hi ha hagut també consignes pintades a les parents al·lusives al 30 d'abril i al Primer de Maig. La mateixa premsa deia dies abans de les jornades que els bombers havien hagut de d'esborrar pintades en vuit o deu barris. Igualment s'han pintat les carreteres a la sortida de Barcelona. Una dada il·lustrativa a aquest respecte: dels 14 Instituts d'Ensenyança Mitja que hi han a Barcelona, dotze foren objecte de pintades.

Després de l'aparició de la Crida a la reunió nacional de les Comissions Obreres, que ha estat reproduïda per tot arreu, s'han distribuït cents de milers de fulles i crides a Barcelona, Badalona, Baix Llobregat, Terrassa, Sabadell, Mataró, Blanes, Lleida, Girona, Olot i molts altres indrets.

A més de la Comissió Obrera local i les del Metall, Tramvies, Construcció, Tèxtil, Arts Gràfiques i altres Rams d'indústria, han cridat a manifestar les C.O.J., l'Associació Democràtica de Quadres i Tècnics, el Moviment Democràtic de Dones i altres moviments de masses. Diversos comitès locals del P.S.U.C., així com els mestres i els estudiants del nostre Partit feren les seves pròpies crides.

I això només és una part de tot quant els comunistes, la classe obrera i les masses populars han realitzat durant el mes d'abril per tal d'assegurar l'èxit d'aquestes dues jornades que, a Catalunya transcorregueren així:

PEL PA I PEL TREBALL ! PER LES LLIBERTATS I CONTRA LA DICTADURA ! UNA GRAN JORNADA DE LLUITES A CATALUNYA

Tenim, a l'hora de posar en premsa aquesta edició de «Treball», informació parcial de la Jornada a Barcelona i la seva perifèria, a Mataró, Terrassa, Sabadell, Cornellà, Lleida, Tarragona...

Una primera constatació: Ens caldria multiplicar el nombre de planes del nostre portatveu per a donar notícia de totes les incidències de la combativa i ampla Jornada obrera a casa nostra. No ens queda altre remei que resumir sucintament les principals accions de què tenim fins ara notícia.

A LES FABRIQUES

Tal com cridaven a fer-ho les Comissions Obreres, la Jornada ha tingut expressió reivindicativa a l'interior mateix de bon nombre d'empreses de la capital i de les comarques:

A LA MAQUINISTA TERRESTRE I MARITIMA, concentracions de treballadors i aturs el dia 30; A LA MACOSA; concentració davant la Direcció el dia 30; presentació d'un plec de reivindicacions; A LA ADER; atur total de 10 minuts; A CAN RUTIER (tèxtil); atur d'una hora; ALS LABORATORIS VIÑAS; 15 minuts d'atur; A LA SEAT; Assemblea el dia 30; A LA SIEMENS; aturs de mitja hora, 10 i 15 minuts, segons les seccions. En altres dependències, minuts de silenci; TRANSPORTS OLIVERAS; disminució del tràfic; ESSESA; treball lent; boicot a la prima i a les hores extres, recollida de diners per a les C.O.; minuts de silenci; ELIZALDE i ENASA; aturs; TRANSPORTS MATEO-MATEO; aturs.

EN EL BAIX LLOBREGAT

Des del matí les patrulles de Guardia Civil i de Policia Armada circulaven pels carrers de Cornellà; els sindicats estaven com aquell qui diu ocupats militarment i també les cruïlles de carreteres i algunes fàbriques.

Amb tot, a un quart de vuit arrencava la manifestació, dirigents obrers en cap agafats dels braços uns a altres. La policia no podia fer front a la vegada a la manifestació que arrancava, al grup concentrat a l'altura de la parada de l'autobus dita de «la Farmacia» i als altres grups concentrats al principi de l'autobus Sant Ildefons-Plaça d'Espanya.

Eren un miler que avançaven cridant LLIBERTAT, VOLEM TREBALL, LLIBERTAT PELS PRESOS. Tallat el camí cap als «Sindicats» per la gran quantitat de policies de tota mena, la manifestació es tras-

lladà cap als pisos de la Siemens, Cine Pisa, Ciutat Satel.lit, Cine Avenida. Finalment, una Assemblea començà a deliberar a la Ciutat Satei.lit, interrompuda per una càrrega de la Guardia Civil. Els manifestants no es donaren encara per vençuts i es reagruparen al camp del «Rayo Amarillo».

LA JORNADA A BARCELONA CENTRE

Totes les corresponsalies rebudes coincideixen en subratllar la gran aflluència de manifestants que acudien, a partir de les 7 del vespre, a la plaça de Catalunya: de Sans, d'Horta, del Poble Nou, per les Rambles o les Rondes amunt, treballadors, es-

DE SANT ANDREU

A HORTA

No una, sinó múltiples concentracions i manifestacions

Horta, Verdun, Sant Andreu, Villapiscina, el barri de la Trinitat, Torre Baró, foren teatre el dia 30, de múltiples accions; els treballadors de tot aquest sector, arrencant uns del Passeig de Fabra i Puig, altres del Canodrom Meridiana; baixant amb els autobusos des de Verdun o la Trinitat, o en grups des d'Horta, pugnaren repetidament per concentrar-se a Virrey Amat i formar una gran manifestació cap al centre de la ciutat.

De 3.000 a 4.000 «passejants» es comptaren a Fabra i Puig; uns dos mil n'hi havia pels voltants del Canodrom Meridiana. Uns i altres duïen pancartes, clamaven a cor visques a les Comissions Obreres i, cridant ¡llibertat! s'enfrontaren en diverses ocasions a la policia.

El Passeig de Maragall fou repetides vegades ocupat pels manifestants i la circulació interrompuda. Atacats per la policia, reformats una mica més avall, els grups més o menys nombrosos seguien entonant els crits de la Jornada, tot baixant per Sagrada Família i Passeig de Sant Joan cap a la Plaça de Catalunya.

En més d'un punt del trajecte la gent sortia als balcons i els aplaudia.

El boicot als transports fou amplament observat a Trinitat-Verdun. Boicot també al Mercat de Ciutat Meridiana i Nostra Senyora del Coll.

Es senyalen 3 detencions.

No era aquesta la única manifestació de Cornellà: un altre grup de més de 600 persones recorria els carrers de la Ciutat Satei.lit, saludat i animat pels veïns des dels balcons. I, més tard, cosa d'un miler de joves fèien front energicament a les càrregues dels Guardies Civils que arribaren a disparar amb càrtutxos de sal.

tudiants, molta joventut combativa i entusiasta, s'esforçaven per arribar al centre de Barcelona i fer allí la gran manifestació que havia de cloure la Jornada del 30.

Centenars de policies havien estat disposats en els punts neuràlgics amb estrictes instruccions d'obligar a circular els viants, d'impedir els agrupaments, d'obstaculitzar els accessos a la plaça. Jeeps, autocars de les forces armades, cotxes-ràdio permanentment a l'aguait, tenien missió de desplaçar-se en cop de vent als llocs on fós més urgent disoldre els manifestants i actuar sense miraments de cap mena.

Amb aquestes característiques, la concentració de la Plaça de Catalunya es convertí en una gran anella en continu moviment, permanentment hostilitzada per les forces repressives, permanentment reformant-se, desplaçant-se, pugnant per quallar i aglutinar tot el personal dispers.

Es impossible per raons d'espai parar-nos en el detall de cada incidència. Senyalarem només que entre les 7 del vespre i dos quarts d'onze la policia carregà contra grups més o menys nombrosos de punta a punta de l'eixample; a l'Avinguda Madrid i a la Plaça de Tetuan; a Mallorca, Roger de Flor i a l'Escola Industrial; al Passeig de Sant Joan-Diputació i al carrer Muntañer-València...

El crit de llibertat ressonà una i altra vegada a la Plaça de Catalunya i en tota l'àrea de l'anella de manifestants. Els xocs i corredisses es produïen tantost davant d'«El Corte Inglés» com a la Rambla, al carrer d'Ausias March, a la Plaça de Tetuan, al carrer Fontanella, Pelayo, Rambla de Catalunya... A dos quarts d'onze els missatges ràdio-telefònics de la policia senyalaven encara trencadissa de «faroles» al Passeig de Gràcia.

Les detencions foren nombroses. Els manifestants s'hi tornaven, però, mantenint sovint a ratlla els escamots de grisos que els atacaven. En definitiva; fou una gran acció de la classe obrera i poble de Barcelona.

LES ACCIONS A BADALONA

Els treballadors de Santa Coloma, Sant Adrià i Badalona s'havien donat cita en aquesta darrera localitat. Es tractava de concentrar-se davant del Sindicat, i efectivament uns quants centenars de treballadors hi arribaren forçant les barreres de la policia i Guardia Civil. Hi havia a més dels policies grups de porristes, i els Jerarques de la C.N.S. dirigint en part la repressió senyalant els treballadors destacats a la policia. Les dones es comportaren amb valentia i combativitat destacades. Es senyala la presència a la concentració d'alguns sacerdots.

EMPRESONATS I TOT NO CESEM EN EL COMBAT

Dins de la «Modelo», obrers i estudiants fan la Jornada

Des de la sortida als patis a les vuit del matí, el dimarts 30 d'abril, els presos polítics de la «Modelo» han entregat escrits reivindicatius de llurs drets i condició de presoners polítics; als tallers reclamaren de la Direcció el millorament dels preus de les peces i de les condicions de treball; reunits al pati, celebraren Assemblea entorn dels plantejaments de la Jornada obrera i popular i, seguidament, manifestaren en el pati mateix posant-se en actitud de «firmes» i guardant silenci durant cinc minuts.

Reafirmant així llur condició d'autèntics militants i dirigents de les Comissions Obreres i del Sindicat Democràtic dels Estudiants, els treballadors i universitaris empresonats al carrer d'Entenza han fet dels patis, tallers i cel·les de la «Modelo» palestra de manifestació i de lluita en la Jornada del 30 d'abril i 1 de maig.

A Barcelona centre i en algunes barriades la consigna de boicot als transports públics fou amplament seguida. Tramvies i autobusos, des de primeres hores de la tarda en algunes línies, circulaven amb molt poca gent i sovint buids.

També alguns mercats foren objecte de boicot el dia 30, especialment a la perifèria.

Moltes famílies no enviaren els nens a l'escola i alguns mestres interrompiren abans d'hora les classes, tancant l'escola i enviant els vaillets a les respectives cases.

A COLLBLANCH

A Collblanc es comptaren en el lloc senyalat per a concentrar-s'hi unes 4.000 persones. L'acció de grisos i dels de la «social» conseguí dislocar, no sense trobar resistència, els caps de manifestació que es formaven. Una primera càrrega policiala trencà la manifestació a la carretera de Collblanc. Al carrer Madrid i quan un grup avançava cap a la Plaça del Centre interrompint el tràfic, novament intervé la policia i els dispersa: uns es dirigeixen cap a l'Escola del Treball, altres se'n van directament cap a la Plaça de Catalunya.

Un grup d'estudiants de batxillerat i treballadors que tractava d'unir-se als manifestants de Collblanc són dispersats abans d'arribar a Letamendi.

AL PONT DE MARINA

Cap a les 7 de la tarda comencen a formar-se grups pels voltants del Pont de Marina. Entorn de les vuit, un cap de manifestació qualla i avança cap a la Gran Via. Són sobretot joves i estudiants; pinten consignes a les carrosseries dels camions, ocupen el centre del carrer i aturen la circulació; criden les consignes de la Jornada. Abans d'arribar a la Plaça de Trianon són dispersats per la policia. Es calcula que hi havien entre 300 i 350 manifestants.

Una altre grup d'un centenar agafà el camí del Poble Nou per a unir-se allí amb els treballadors del tèxtil.

MATARO

Els treballadors del Maresme es concentraren a la Plaça de Santa Ana i d'allí sortiren en manifestació cap als Sindicats, feren una sentada i cridaren repetidament les consignes de la Jornada. Les repetides càrregues dels policies dispersaven els manifestants, però aquests es refeien una i altra vegada, mantenint durant varies hores la pugna per fer una gran manifestació. Es senyalen nou detencions.

LLEIDA, SABADELL I TARRAGONA, TAMBE

Tenim fins aquest moment, a més de les ja ressenyades, noticia d'accions a Sabadell, on els treballadors es mantingueren al carrer fins a les 10 del vespre, i de Lleida i Tarragona. En properes edicions de «Treball» completarem la llista de localitats catalanes que han participat en aquestes grans jornades nacionals de lluita per les reivindicacions obreres i democràtiques.

AL TURO DE LA PEIRA

Al Turó de la Peira, l'1 de Maig, els escamots de policia a peu i a cavall s'esforçaven, des de primeres hores del matí en barrar el pas a tots els qui arribaven. Eren molts els qui acudien, s'esforçaven per arribar al «merendero», rebutjats una i altra vegada pels grisos. Aquests no deixaven ni sentar-se a les famílies que, a despit de tot, havien conseguit penetrar al recinte del Turó.

Això estengué l'àrea de concentració i donà una característica peculiar a les accions de Torre Baró: Carrer Cadí, Passeig

A TERRASSA

La força pública ocupava, amb ostentació, des de primera hora la ciutat; les Rambles, nord i sud; al llarg de les vies dels Ferrocarrils Catalans, patrullant d'ací d'allà... La manifestació es posà en marxa a les mateixes barbes de la policia, desplegant tres pancartes i entonant els crits de LLIBERTAT, DEMOCRACIA SI, DICTADURA NO, FORA FRANCO, FORA L'OPRESSIO.

La Maurina, Can Urell-Cogullada, Can Pallet són recorreguts per 1.200 manifestants durant dues hores. A un quart d'onze, quan es disposaven a penetrar a la barriada de Can Anglada la policia talla la carretera de Sabadell, encerclen el barri, disparen llurs armes en l'aire... A les 10 h. 05, les emissores policiaques cessen el cop de la combativitat dels treballadors terrassencs, reclamen reforços. Les forces de Sabadell, a dos quarts d'onze eren rapidament desplaçades cap a Terrassa, preparada a entrar amb pas ferm en el Primer de Maig. Es produïren vuit detencions.

CINC MILIONS D'AJUT AL P.S.U. DE CATALUNYA

LLISTA No 3

Barcelona, llista no 3 amb 25 donatius 19.630 pts; Barcelona llista no 4 amb 9 donatius 11.008 pts; C.C. (segona entrega a compte, 6 donatius), 6.200 pts; C.E. entrega ordinària, 924 pts; Comarca 20, 3.528 pts; Comarca 30 S, 8.344 pts; Comarca 30 N, 13.055 pts; Grup Azteca, 56.000 pts; Grup Bolivar, 27.314 pts; De varies comarques (a especificar), 25.578 pts; Girona i comarca, 15.950 pts; Grup Lina Odena de Reus, 1.405 pts; Lleida (pobles), 3.600 pts; Baix Ebre (T), 750 pts; Baix Ebre (T), 7.300 pts; Baix Ebre (A), 53 pts; Baix Ebre (A), 1.800 pts; Comissió de Comarques, 1.975 pts; Carles, 875 pts; Jordi, un dels tres veterans, 500 pts; Un matrimoni de Sabadell, 1.000 pts; Una amiga de Múrcia, 50 pts; Un grup de simpatitzants, 300 pts; Comarca 15, 9.153 pts; Comarca 20, 18.200 pts; Comarca 30 N, 13.832 pts; Comarca 30 S, 22.218 pts; C.E. entrega ordinària, 924 pts; A.S. de Barcelona, 490 pts.

Total llista no 3 272.948 pts
Suma Anterior 98.818 pts

TOTAL 371.766 pts

CLASSIFICACIO PER ORGANITZACIONS

1º Grup Azteca 56.000 pts.
2º Barcelona 55.665 pts.
3º Comarca 30 N 44.338 pts.
4º Comarca 30 S 32.273 pts.
5º Grup Bolivar 27.314 pts.

de Maragall, Plaça Ibiza i els seus voltants es transformaren en palestra de grups de manifestants, sovint amb pancartes, que rebutjaven a cops de pedra les càrregues de la cavalleria gris, s'enfrontaven i feien fugir als de la «social»...

Destacarem l'Assemblea de la C.O. de Trinitat-Verdun que decideix traslladar-se al Turó en manifestació: són 70 en iniciar la marxa, uns 400 quan arriben al peu de la muntanyeta... LLIBERTAT! LLIBERTAT! DICTADURA NO!, clamen pel camí. Els joves d'Horta despleguen una pancarta: JOVENTUT OBRERA, PELS TEUS DRETS. La policia carrega amb violència i és rebuda a cops de pedra...

Les batusses pot dir-se que no paren; es traslladen de carrer només. El Passeig de Maragall fou diverses vegades barrat pels manifestants que hi feien sentades a bell mig. Un grup de manifestants puja cap a la Plaça Ibiza i un treballador fa un mitin llampec entusiàsticament corejat amb crits de FORA LA DICTADURA. LLIBERTAT!

En marxa pel Passeig de Maragall els manifestants obliguen a uns de la «social» que els amenacen pistola en mà a guardar-se les armes, alliberen un detingut i els secrets han de fer escapols per la boca del metro propera...

Hi hagué almenys cinc detencions i, fet més greu, un dels policies ferí d'un tret de pistola un treballador al Turó de la Peira.

EL PRIMER DE MAIG A CA L'ARTILLER (BADALONA)

Unes 400 persones es trobaven al migdia a Ca l'Artiller. I també una companyia de Guardies Civils que rodejava el sector. Els treballadors decidiren traslladar-se a Ràdio Miramar. A dos quarts de tres, novament la Guardia Civil rodejava els obrers i llurs famílies, exigia que quatre dels presents l'acompanyessin i finalment, després de prometre el Comandant que a ningú passaria res i que només tractava de justificar-se, quatre homes decidiren acompanyar-lo, entre ells un sacerdot i a mitja tarda es dissolgué la concentració.

EL PRIMER DE MAIG A TERRASSA

Els treballadors terrassencs i llurs famílies acudieren a celebrar la Diada del Treball a la Font de les Canyes. Es recitaren poesies populars i revolucionàries, es donà lectura a textos en homenatge i defensa del Vietnam, es cantaren les cançons revolucionàries obreres, des de la Internacional i la Jove Guarda a la Cançó de les Comissions Obreres i nombre de cançons soviètiques i de la Cuba revolucionària.

Els cotxes de la policia prou passaven i repassaven, però ningú no es movia ni els policies s'apropaven. A la tarda, una Assemblea donà ocasió de valorar les, encara vives en la major part dels assistents, accions del dia anterior. Una universitària llegí a l'Assemblea una salutació dels estudiants de Barcelona. Finalment, els reunits decidiren democràticament cloure la Jornada anant en manifestació fins a la barriada de Sant Llorenç. Entre 2.500 i 3.000 persones desfilaron per la carretera amb pancartes desplegades. La policia, rebutjada a cops de pedra pels treballadors, escometé la manifestació per darrera i feu algunes detencions.